

1 november

alleen de jonge doden zullen
hun jeugd bewaren, je onthoudt
een gave huid, je houdt in gedachten
de prakjes warm alsof ze straks wel
binnen komen

jonge doden leven in onvervulde
dromen: een uitgestelde reis,
het meisje na een resem zonen

je blijft het raadsel van hun glimlach
zien, het licht in barnsteenogen,
verlegen alsof ze zijn betrap

jonge doden verjaren niet
door groeven, rimpels te vergaren;
je benijdt ze hun rechte rug
die voor geen bitterheid zal buigen

wie jeugdig heen ging, blijft
aanwezig in een houding van
verwachten alsof nog alles
te beginnen staat – bekijk

hun stille glimlach, een witte
bloem in verse sneeuw
en nooit wordt de sneeuwlaag
modder, nooit vertrekken
de lippen in een grijns

jonge doden blijven getrouw
een ooit gedeelde jeugd
bewaren en jij drijft verder,
een sloep die los sloeg
van een oever, de bomen gebaren:
rustig maar, ze zullen komen,
vannacht nog in een droomgezicht,

een aangezicht zonder een spoor
van groeven, geen mondhoek
verraadt een droef bericht

Staf De Wilde